

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 359/06-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. novembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. G., S., t. č. vo väzbe, ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 1, čl. 3, čl. 6, čl. 8, čl. 10, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutím Okresného súdu Trnava v konaní o vydanie predbežného opatrenia, vedeného pod sp. zn. 20 P 203/04, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. G. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. októbra 2006 doručená sťažnosť Ing. J. G., S., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 1, čl. 3, čl. 6, čl. 8, čl. 10, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutím Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní o vydanie predbežného opatrenia, vedeného pod sp. zn. 20 P 203/04.

Sťažovateľ uviedol, že v súčasnosti sa ako obžalovaný nachádza vo väzbe (ďalej len „ústav na výkon väzby“). Pred vzatím do väzby bol samostatne zárobkovo činnou osobou v oblasti software i hardware počítačov, servisu pokladní a prevádzky maloobchodnej predajne rozličného tovaru. Má deväť detí a momentálne nemá žiadny príjem.

Ďalej sťažovateľ uviedol, že 16. decembra 2004 mu bolo doručené uznesenie okresného súdu o predbežnom opatrení na maloleté deti č. k. 20 P 203/04-48, 20 P 203/04-55 a uznesenie č. k. 20 P 203/04-43, z ktorých je jasné, že on a jeho manželka žiadali o vydanie predbežného opatrenia na zverenie detí do opatery. Podľa jeho tvrdenia okresný súd bez zistenia skutkového stavu vypočutím detí a jeho, ako ich otca, vydal predbežné opatrenie jednostranne a nespravodlivo. Vydané predbežné opatrenie sťažovateľ považuje za nezmyselné aj z toho dôvodu, že sa minimálne dvakrát viac obetoval pre deti ako manželka. Dňa 31. júla 2006 bola sťažovateľovi doručená odpoveď na mimoriadne dovolanie v tejto veci.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha, aby ústavný súd preskúmal spis vedený okresným súdom pod sp. zn. 20 P 203/04 v konaní o predbežnom opatrení, preskúmal dôkazy v konaní, pretože v postupe a rozhodnutí okresného súdu vidí porušenie svojich práv podľa čl. 1, čl. 3, čl. 6, čl. 8, čl. 10, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 dohovoru.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd deklaroval porušenie jeho práv podľa označených článkov dohovoru okresným súdom, zrušil jeho rozhodnutia a vrátil ich na ďalšie konanie, priznal mu primerané finančné zadostučinenie v sume 300 000 Sk, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia ustanovenému advokátovi.

Argumentujúc absenciou finančných prostriedkov sťažovateľ zároveň žiada ústavný súd, aby mu ustanovil advokáta na jeho zastupovanie v jeho veci v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Skúmal pritom, či spĺňa všeobecné a osobitné náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľ namieta neopodstatnenosť zásahu do svojich práv okresným súdom, najmä tým, že vydaním predbežného opatrenia, hoci je vo väzbe, mu boli „od srdca odtrhnuté“ jeho milované deti, ktoré sú manipulované manželkou, hoci by ho chceli navštevovať. Argumentujúc tým, že okresný súd nezistil skutkový stav veci, objektívnu pravdu, nerešpektoval jeho súkromný život a jeho detí, sťažovateľ namieta porušenie čl. 1, čl. 3, čl. 6, čl. 8, čl. 10, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 dohovoru.

Ústavný súd v okolnostiach prípadu konštatuje, že ak sťažovateľ ako účastník konania o vydanie predbežného opatrenia bol presvedčený, že rozhodnutie okresného súdu trpí vadou znamenajúcou porušenie jeho namietaných práv, toto tvrdenie mohol predniesť v ďalšom štádiu civilného konania pred všeobecným súdom, čo sa aj v jeho prípade stalo

(podaným odvolaním z 28. decembra 2004). Nakoľko vo veci sťažovateľa mohol nápravu údajných porušení jeho práv zo strany okresného súdu, ktoré namieta pred ústavným súdom, vykonať všeobecný súd v odvolacom konaní, musel ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietnuť pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

Okrem iného ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa, týkajúca sa rozhodnutia okresného súdu v konaní o predbežnom opatrení, vedenom pod sp. zn. 20 P 203/04, je podaná aj oneskorene.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03).

V okolnostiach prípadu je zjavné, že sťažovateľom uvádzané napadnuté uznesenia okresného súdu č. k. 20 P 203/04-48, 20 P 203/04-55 a č. k. 20 P 203/04-43, nadobudli právoplatnosť skôr, ako dva mesiace pred 5. októbrom 2006, keď sa sťažovateľ obrátil na ústavný súd. Napriek tomu, že túto právnu skutočnosť sťažovateľ v sťažnosti neuvádza, dokonca tieto rozhodnutia nie sú ani priložené ako súčasť spisovej dokumentácie, ústavný súd o nej nadobudol vedomosť z ďalšieho podania sťažovateľa vedeného ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1531/06 (voči odporcovi Krajskému súdu v Trnave). V ňom sťažovateľ sám tvrdí, že „*odvolanie na predbežné opatrenie bolo datované 28. 12. 2004*“ a že „*situáciu som podrobne popísal v podnete na podanie mimoriadneho dovolania zo dňa 28. 12. 2005*“.

Preto je sťažnosť sťažovateľa namietajúca porušenie jeho označených práv postupom a rozhodnutím okresného súdu o predbežnom opatrení navyše podaná oneskorene.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd už nerozhodoval o návrhu sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a ani o ďalších návrhoch na rozhodnutie ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2006